

for at udtrykke deres mening om indholdet af EU-forfatningen, og deres mening var altså meget klar. Vi ville formentligt have set lignende resultater, hvis der havde været afholdt flere afstemninger om EU-forfatningen. Den kristne demokrat og medlem af det nederlandske parlament Jan Jacob van Dijk udtaler: »Det vigtigste er, at befolkningen kan acceptere det, der er i traktaten« (EUobserver.com den 9. februar 2007).

Efter forslagsstillernes opfattelse er det aldeles upassende, at Kommissionens formand på denne måde blander sig i et regulært internt anliggende i den nederlandske regering og advarer den nederlandske regering imod at arbejde for ændringer af forfatningen. Hvor er demokratiet i Europa, hvis en regering efter at have fået afvist EU-forfatningen af sine vælgere ikke kan tage initiativ til ændringer i overensstemmelse med, hvad vælgerne har ønsket? Det vedrører naturligvis ikke Kommissionen, hvordan den nederlandske regering skal agere i forbindelse med den forestående forfatningsratifikation. Tværtimod hører spørgsmålet om ændring af traktaterne alene til på regeringsniveau, hvorfor Kommissionens formand, José Manuel Barroso, selvsagt ikke bør blande sig.

Kommissionens formand er imidlertid ikke den eneste, som arbejder for at tvinge forfatningen tilbage i live. I begyndelsen af 2007 er der afholdt møder blandt de 18 lande, som har ratificeret forfatningen, om, hvordan man kan presse forfatningen igennem i de resterende lande. Klubben, der kalder sig »Forfatningens Venner«, har allerede afstedkommet et forøget pres på såvel Frankrig som Nederlandene, men også på andre lande, der endnu ikke har ratificeret, herunder Danmark. Således udtalte den spanske udenrigsminister, Miguel Angel Moratinos, på mødet: »Vores krav er, at vi ikke vil acceptere nogen ændring af teksten, der ændrer dens balance eller betydning afgørende« (Berlingske Tidende den 26. januar 2007,

»EU-forfatningens venner skruer bissen på«). Og ifølge en artikel på Politiken.dk støtter også den tyske regering denne linje, idet landets ambassadør i Spanien, Wolf-Ruthard Born, som deltager på formandskabets vegne glædede sig over initiativet og i den forbindelse udtalte: »Vi ønsker alle, der er til stedet her i dag, at bevare forfatningstraktaten i dens substans. De fleste borgere i Europa vil have en forfatning. Kun derved kan vi møde fremtidens udfordringer« (Politiken.dk den 26. januar 2007, »EU-forfatning genoplives i Madrid«). Også Portugal og Irland, der er blandt de lande, som endnu ikke har ratificeret, støttede på mødet, at man arbejder videre med den eksisterende traktattekst.

Forslagsstillerne finder det foruroligende, at så mange lande helt åbenlyst sidder det faktum overhørig, at hvert eneste medlemsland kan nedlægge veto imod en ændring af traktaterne, hvilket er præcis, hvad de franske og nederlandske vælgere gjorde henholdsvis den 29. maj 2005 og den 1. juni 2005. Som bekendt stemte hele 61,50 pct. af hollænderne nej til EU-forfatningen, ligesom nejlflertallet blandt franskmændene udgjorde 54,68 pct. mod kun 45,32 pct. ja-stemmer. Der synes således ikke at kunne være tvivl om, at der i begge lande er et markant flertal imod forfatningens indhold. Allerede derfor må det betragtes som udemokratisk, når de øvrige medlemslande vil tryne de to lande til at ændre deres beslutninger.

EU-samarbejdet er nu engang sådan, at alle skal sige ja til en ændring af traktaterne. Da ikke alle har kunnet eller villet det, må processen gå om. Folketinget pålægger med vedtagelsen af nærværende beslutningsforslag regeringen at meddele de øvrige EU-lande, at Danmark ikke længere betragter EU-forfatningen som et dokument, der kan ratificeres. Forfatningen er stedt til hvile af demokratiet, og ethvert initiativ på genoplivning må følgelig betragtes som udemokratisk.